

Recensie 'Contre-jour' van Alexander Vantournhout/ not standing: Zand erover ***

© Bart Grietens

Wie de zandbak vooral met een kleuterspeelplaats associeert, heeft *Contre-jour*, de nieuwe voorstelling van het gezelschap van Alexander Vantournhout, duidelijk nog niet gezien. Hij brengt er als choreograaf vijf danseressen uit toonaangevende gezelschappen als P.A.R.T.S. en Ultima Vez samen om met hun bewegingen patronen in het zand te tekenen. Daarmee blijft Vantournhout met opzet dicht bij de oorspronkelijke betekenis van het woord 'choreografie': het schrijven van beweging.

Zaterdag 13 november 2021 om 03:00

Contre-jour begint voorzichtig: de vijf steken de zandvlakte traag en laag bij de grond over, als dieren bijna, zorgvuldig nadenkend over welke voet of welke hand er eerst in het zand wordt gezet. Daarna volgt de meer menselijke oversteek. Onder andere met een a capella gezongen lied in het Spaans – knap werk van de Argentijnse Aymar  Parola – roept Vantournhout beelden op van vluchtelingen die in het stoffige zand van Noord-Mexico de oversteek naar de VS wagen.

Maar h t beeld dat van deze voorstelling zal bijblijven, is hoe de vijf op een rij staan, het publiek aankijken, en door zich te laten zakken een halve cirkel vormen. Een klok, met snel en onophoudelijk tikkende wijzers. Even spectaculair als Vantournhouts duet *Through the grapevine* (2020) wordt het niet, maar zand daarover. Want de choreograaf toont met deze voorstelling en de ideeën die erachter liggen w l dat ij zijn plek in de internationale danswereld verdient. (Magali Degrande)

